

Seveda mi bodo očitale vrle moje nasprotnice zopet protislovja. A prosim, ni malo ne! Govorila sem sicer že često zoper plitvost ženstva sploh, a nikakor še nisem rekla, da naj zapušča ženska svojo zunanost kakor Dijogen v sodu. — To pa samo mimogrede ker ne bi rada pomočila v tinto še enkrat svoje pero v tej zadevi.

Še letos tudi....

Po dolzih dnevih zopet enkrat
korak me je zavél na vrt;
že zima je mejtem minila,
prostrla vigred cvetni prt.

Pod vitko vstavim sam se smereko,
kjer mi prostorček je predrag;
na klopico leseno sedem,
strmim sanjavo v sinji zrak. —

Kar nad glavo v košatem vrhu
me vzdrami ptičice pozdrav,
selilke drobne, ki se z juga
vrnila komaj je z dobrav....

Oj, pevka mila, mar od lani
ti znanko svojo še poznaš?
Kako o vigredi, ljubezni
sve lani pevali, oj znaš?

Še letos tudi, ptička drobna,
žgoleli bodeve sladkó,
kakor bo nama čut veleval,
pri srcu lahno bo, tesnó....

Ti boš na vejici drobila,
jaz bom odpevala pod njó:
in pesnij vir sladil bo nama
življenje mučno in trpkó!...

Mokriška.

